

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyně JUDr. Martou Uhlířovou, Ph.D. v hlavním líčení konaném dne 18. února 2022 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, jednatel společnosti ██████████

je vinen, že

dne 4. března 2020 u Okresního soudu v Českých Budějovicích při jednání ve věci vedené pod spisovou značkou 15 C 308/2019, po řádném předchozím poučení o tom, že jako svědek má povinnost vypovídat pravdu a nic nezamlčovat a o významu svědecké výpovědi, o jeho právech a povinnostech a o trestních následcích křivé výpovědi, před soudem v procesním postavení svědka uvedl, že podpis na záznamu ze stavebního deníku ze dne 13. 3. 2019, z něhož se podává, že uvedeného dne ██████████ předává za společnost SWIETELSKY stavební s.r.o., IČO: 48035599, tedy za zhotovitele, dílo podle Smlouvy o dílo objednateli a ██████████ dílo za společnost ██████████ s.r.o., IČO: ██████████ coby objednatele přebírá, není jeho podpisem, a tento zápis ze dne 13. 3. 2019 nepodepsal, přičemž tento nepravdivý údaj sdělený ██████████ před soudem měl podstatný význam pro rozhodnutí soudu v řízení vedeném na základě žaloby (návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu) podané dne 1. 10. 2019 společností ██████████ s.r.o., IČO: ██████████ o zaplacení částky 868 298,82 Kč s příslušenstvím z důvodu tvrzeného nesplnění Smlouvy o dílo uzavřené dne 11. 2. 2019 mezi společností SWIETELSKY stavební s.r.o., IČO: 48035599 a společností ██████████ s.r.o., IČO: ██████████ když na základě toho, že ██████████ jako svědek před soudem dne 4. 3. 2020 popřel svůj podpis na denních záznamech stavby ze dne 13. 3. 2019, byl soudem opatřen znalecký posudek č. 2713/20 z oboru písmoznalectví, specializace ručního písma, jehož závěr potvrdil, že podpis na denních záznamech stavby ze dne 13. 3. 2019 je kategoričtě pravým podpisem ██████████

načež usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 10. 2020, číslo jednací 15 C 308/2019 – 226 byl soudem schválen smír mezi insolvenční správkyní dlužníka s.r.o., IČO: a společností SWIETELSKY stavební s.r.o., IČO: 48035599, s tím, že obě strany prohlásily, že dílo dle Smlouvy o dílo uzavřené dne 11. 2. 2019 mezi společností SWIETELSKY stavební s.r.o. a společností s.r.o. bylo společností SWIETELSKY stavební s.r.o. dokončeno a předáno společnosti s.r.o. včas dne 13. 3. 2019 a společností s.r.o. nevznikl žádný nárok na smluvní pokutu vůči spol. SWIETELSKY stavební s.r.o. z uvedené Smlouvy o dílo,

tedy

jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

čímž spáchal

přečin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **20 (dvacet) měsíců.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená společnost SWIETELSKY stavební s.r.o., IČO: 48035599, se sídlem Pražská tř. 495/58, České Budějovice 3, 370 04 České Budějovice, odkazuje s jí uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav odpovídající popisu skutku ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný při své výpovědi u hlavního líčení uvedl, že na stavbě prováděné společností s.r.o. (dále jen „“ jež byla jejím generálním dodavatelem, byl veden jako manažer projektu stavby a byl oprávněn převzít dílo zhotovované pro ně společností SWIETELSKY stavební s.r.o. (dále jen „*SWIETELSKY*“) jako subdodavatelem. Nepamatuje si, zda 13. 3. 2019 proběhla nějaká schůzka, myslí si, že nikoli. Dále uvedl, že při své výpovědi při jednání vedeném u nadepsaného soudu, kde vystupoval jako svědek ve sporu mezi společnostmi SWIETELSKY a o úhradu cenu za dílo a nesplnění termínu, se měl vyjadřovat k tomu, zda předmětné dílo bylo nebo nebylo předáno. U tohoto jednání se jako svědek vyjádřil tak, že si myslí, že podpis (na listině, kterou má soud založenu na č.l. 103 spisu) není jeho, neřekl nic kategoricky. Má za to, že toto opakoval několikrát. Pokud je v protokole o jednání ze dne 4. 3. 2020 uvedeno jeho vyjádření „*Já tvrdím, že ten zápis ze dne 13. 3. 2019 jsem nepodepsal, není to můj podpis*“, doplnil, že opakovaně říkal, že ten podpis mu nepřipadal jako, že je jeho. Při daném jednání soudkyně řekl, že si myslí, že to není jeho podpis. Tato na něj vyjela ostře s tím, že má říci, že je to jeho podpis, jinak, že bude trestně stíhaný. Na to jí sdělil, že si není vědom, že by něco takového podepsal, a myslí si, že to není jeho podpis. Důvod, proč uvedl, že si myslí, že to není jeho podpis, bylo jednak to, že má praxi v oboru stavebnictví od roku 1995, přičemž je to generální dodavatel, který vede stavební deník, který má obžalovaný u sebe a který předložil. Žádný zápis o předání díla však v daném deníku není. K tomu k dotazům doplnil, že na stavbě se vede jednak centrální stavební deník, který vede generální dodavatel, a někdy si své stavební deníky vedou ještě subdodavatelé. Dále doplnil, že si nepamatuje, že by si společnost SWIETELSKY vedla stavební deník, je to ale možné. Myslí si

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová

však, že stavební deník mezi společnostmi SWIETELSKY a [REDAKCE] neexistoval. Popsal, co se zapisuje do stavebního deníku. Dále uvedl, že předání stavby se ve stavebním deníku neobjevuje, na to je předávací protokol. Hlavní stavbyvedoucí v něm ale např. může učinit poznámku, že bylo zahájeno předávací řízení. Za 27 let praxe nemá obžalovaný jediný případ, že by se předání stavby dělalo jen do stavebního deníku, vždy byl předávací protokol. To byla první věc, která ho vedla k tomu, že nic takového nepodepsal. Další věc, která ho k takovému závěru vedla, byla skutečnost, že při předávání stavby se sepisuje předávací protokol, přičemž zhotovitel vyzve objednatele k převzetí stavby s uvedením termínu předání. Žádný předávací protokol však v daném případě sepsán nebyl a obžalovaný si stojí za tím, že dílo do současné doby předáno nebylo. Nikdy nebyl vyzván k zahájení předávacího řízení, nebyl nikdy určen datum předání díla a nebyl sepsán žádný předávací protokol. Doplnil, že toho podepisoval strašně moc a do současné doby si myslí, že listinu (na č.l. 103 – ve spise v kopii) nepodepisoval. Byl to naopak on, kdo v září 2019 (konkrétně 1. 9. 2019) vyzýval pana [REDAKCE] zástupce společnosti SWIETELSKY, k zahájení předávacího řízení dle č.l. 14 smlouvy o dílo. Na to mu jmenovaný neodpověděl a za několik málo dnů dostal až odpověď od jeho kolegy, že dílo bylo předáno. Je pravdou, že dne 1. 4. 2019 mu pan [REDAKCE] zaslal e-mailem k jeho výzvě otevřený předávací protokol, nicméně k tomu obžalovaný uvedl, že pokud neproběhlo předávací řízení, nemůže podepsat předávací protokol. Na tento e-mail obžalovaný reagoval tak, že vyzýval pana [REDAKCE] k plnění čl. 14 smlouvy o dílo. Doplnil, že v tomto e-mailu ho pan [REDAKCE] žádal o podpis dokumentů, které mu současně zaslal, obžalovaný však nemohl podepsat předání stavby, když k samotnému předání nikdy nedošlo. Pokud jde o vypracování znaleckého posudku v civilním řízení vedeném nadepsaným soudem pod sp.zn. 15 C 308/2019, se znalcem spolupracoval, jel za ním po domluvě, je pravdou, že soud ho vyzýval, aby stanovil tři termíny, v nichž je schopen se ke znalci dostavit. Smluvní dokumentaci mezi společnostmi SWIETELSKY a [REDAKCE] zřejmě tehdy četl, standardně dělá písemný předávací protokol zhotovitel, jak to bylo v daném případě, si obžalovaný nevzpomíná. Není mu známo, že mezi společnostmi SWIETELSKY a [REDAKCE] byla uzavřena dohoda o uznání, jejíž součástí byl závazek společnosti [REDAKCE] uhradit cenu za dílo.

3. Z výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE] vyplynulo, že obžalovaného zná ze stavby, kterou prováděli jako společnost SWIETELSKY v roce 2019, jednalo se o podchycení domu. Svědek na této stavbě vystupoval jako stavbyvedoucí. V den, kdy dílo ukončili, byl svolán kontrolní den, na kterém se dílo fyzicky předalo, samotný zápis byl proveden v blízké restauraci, a to zápisem do stavebního deníku. U toho byl kromě svědka přítomen pan Mrštňý (za [REDAKCE] a obžalovaný). Obžalovaný zápis o předání díla do stavebního deníku podepsal, stejně tak zápis podepsal svědek s tím, že tento zápis bude nahrazen samostatným předávacím protokolem. Zápis podepsal obžalovaný přímo před svědkem. Předávací protokol měl být na kontrolní den připraven ze strany [REDAKCE] ale nestalo se tak, proto bylo předání stavby zapsáno do stavebního deníku. Toto je standardní postup, kdy v případě, že není k dispozici předávací protokol v listinné podobě, zapíše se předání do deníku a druhý den dojde k formálnímu podepsání protokolu. V daném případě je předání uvedeno na č.l. 103 spisu, kdy se jedná o listinu ze stavebního deníku společnosti SWIETELSKY. Žádné námitky na vady a nedodělky díla vzneseny nebyly. Svědek následně v relativně krátké době zaslal obžalovanému soupis prací a aktivně, jelikož ze strany obžalovaného nic nepřišlo, i předávací protokol, a to e-mailem (ze dne 1. 4. 2019), vrátil se mu zpět však pouze soupis prací. Obžalovaného upozorňoval, že mu předání nepřišlo podepsané, ale ze strany obžalovaného nebyla žádná reakce. Obžalovaný ho nikdy k předání díla nevyzýval. Svědku je známo, že mezi společnostmi SWIETELSKY a [REDAKCE] byl následně veden spor, kdy [REDAKCE] je žalovala, že dílo nedokončili. Společnost [REDAKCE] si vedla rovněž svůj stavební deník, ale ten byl mezi ní a jejím objednatelem. Na stavbě to je zpravidla tak, že mezi objednatelem a generálním zhotovitelem je stavební deník a pak je stavební deník mezi generálním zhotovitelem (dodavatelem) a subdodavatelem. Zda je podpis obžalovaného ve stavebním deníku vedeném mezi společnostmi SWIETELSKY a

██████ ještě na nějakém dalším místě, svědek neví. Svědek zopakoval, že obžalovaný podepsal dokument o předání díla.

4. Soud ve věci provedl listinné důkazy, z nichž za stěžejní považuje zejména následující důkazy.
5. Smlouvou o dílo včetně příloh (č.l. 115-140 tr. spisu) bylo prokázáno, že mezi společnostmi SWIETELSKY jako zhotovitelem a ██████ jako objednatelem byla dne 11. 2. 2019 uzavřena smlouva o dílo, z jejíhož obsahu plyne, že osobou oprávněnou mimo jiné k převzetí díla je obžalovaný (viz. č. 1.1), který je rovněž oprávněn činit zápisy do stavebního deníku (č.l. 10.3.1), předání a převzetí díla je upraveno v čl. 14 smlouvy, přičemž dle čl. 14.2.1 je o průběhu předávacího a přejímacího řízení povinen pořídit objednatel, tedy ██████ zápis.
6. Denními záznamy stavby (č.l. 141-150 tr. spisu) je prokázáno vedení stavebního deníku a úkony prováděné na předmětu díla, kdy z č.l. 148 tr. spisu (shodně č.l. 142 civilního spisu) plyne, že dne 4. 3. 2019 byl učiněn zápis, že „dílo bude připraveno k převzetí den 11. 3. 2019“ a u zápisu jsou připojeny dva podpisy. Zápisem – denním záznamem stavby (č. 646520 na č.l. 103 tr. spisu a 150 tr. spisu) bylo prokázáno, že dne 13. 3. 2019 byl do stavebního deníku vedeného společností SWIETELSKY učiněn následující zápis: „Zhotovitel předává dílo dle SoD vč. provedených prací mimo SoD objednateli. Objednatel dílo přebírá. Zhotovitel tímto žádá o objednávku na práce provedené mimo SoD o celkové částce 296 477 Kč dle cenové nabídky. Finální předávací protokol bude proveden po geodetickém zaměření“, přičemž pod tímto textem je uveden podpis u označení „za zhotovitele R. ██████ a podpis u označení „za objednatele ██████“.
7. Soupisem provedených prací (č.l. 55-59 tr. spisu) je prokázáno, jaké práce a v jaké hodnotě účtovala společnost SWIETELSKY společnosti ██████ přičemž tento výčet včetně otevřeného předávacího protokolu zaslal svědek ██████ obžalovanému e-mailem z 1. 4. 2019 a znovu mu tento e-mail přeposlal dne 13. 9. 2019 (srov. č.l. 69-72, 81-88 tr. spisu). E-mailem (č.l. 74-80 tr. spisu a dále předloženým obžalovaným při hlavním líčení) bylo prokázáno, že obžalovaný se dne 19. 9. 2019 dotazoval svědka ██████ zda budou postupovat v souladu s č. 14 smlouvy o dílo a určí datum předání díla, na což mu svědek odpověděl, že oni rozhodně drží datum předání díla ten den, který je uveden ve stavebním deníku.
8. Spisem Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 15 C 308/2019 (dále jen „civilní spis“) bylo prokázáno, že společnost ██████ podala proti společnosti SWIETELSKY dne 1. 10. 2019 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu o zaplacení částky 868 298,82 Kč s příslušenstvím z důvodu tvrzeného nesplnění shora specifikované smlouvy o dílo (č.l. 2-3 civilního spisu), kdy jedním ze stěžejních argumentů pro uplatnění žalovaného nároku byla dle tvrzení společnosti ██████ skutečnost, že nebylo předáno shora specifikované dílo dle smlouvy o dílo. Ve věci byl vydán elektronický platební rozkaz, proti kterému společnost SWIETELSKY podala odpor (č.l. 9 civilního spisu), přičemž následně se vyjádřila (srov. č.l. 50-53 civilního spisu) tak, že k převzetí díla došlo dne 13. 3. 2019, a konstatovala, že mezi stranami došlo dne 28. 8. 2019 k uzavření dohody o uznání dluhu a dohody o splátkovém kalendáři (srov. č.l. 81-82 civilního spisu), a současně uplatnila vzájemný návrh. Ve věci poté proběhlo první jednání dne 15. 1. 2020 (č.l. 130-132 civilního spisu), které bylo odročeno na den 4. 3. 2020.
9. Protokolem o jednání u Okresního soudu v Českých Budějovicích při jednání ve věci vedené pod spisovou značkou 15 C 308/2019 ze dne 4. 3. 2020 (č.l. 104-106 trestního spisu) bylo prokázáno, že obžalovaný byl u tohoto jednání slyšen jako svědek a po poučení podle § 126 o.s.ř. uvedl, že pokud se jedná o předání díla od společnosti SWIETELSKY, žádné dílo nepřevzal. K listině na č.l. 121 civilního spisu (shodně jako na č.l. 103 trestního spisu) ze dne 13. 3. 2019 uvedl, že si myslí, že to není jeho podpis, a to z 98 %. Vůbec si nepamatuje že by za společnost ██████ kdy podepisoval na stavbě stavební deník. Dále uvedl, že se domnívá, že ani podpis ze dne 11. 3. 2019 ve stavebním deníku není jeho podpisem. Dále uvedl, že se

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová

nikdy neúčastnil předání díla od společnosti SWIETELSKY. Pokud jde o e-mail ze dne 1. 4., tento nedostal, dostal, až někdy v září 2019 e-mail, kterým mu pan [REDAKCE] přeposlal e-mail z 1.4., kde ho vyzýval k vyplnění předávacího protokolu. Ten e-mail z 1. 4. ale nedostal. Svědek pak byl následně po výsledku svědka [REDAKCE] znovu opakovaně dovyslechnut, kdy potvrdil, že podepsal soupis prací za březen na č.l. 89 civilního spisu (shodně jako na č.l. 70-71 trestního spisu). Dále doplnil, že nezpochybňuje, že pan [REDAKCE] dílo provedl, on ale žádné dílo nepřebíral. Poté, kdy byl předsedkyní senátu upozorněn na trestný čin křivé výpovědi, uvedl: „Já tvrdím, že ten zápis ze dne 13. 3. 2019 jsem nepodepsal, není to můj podpis“. Z uvedeného protokolu přitom vyplývá, že tento byl sepsán podle zvukového záznamu pořízeného předsedkyní senátu při předmětném jednání a žádná ze stran ani obžalovaný jako svědek v průběhu celé protokolace nevznegli námitku, že něco bylo protokolováno v rozporu s tím, jak se obžalovaný vyjádřil. Ostatně taková námitka nebyla vznesena ani kdykoli později, jak vyplývá ze spisového materiálu vedeného Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp.zn. 15 C 308/2019. Ve věci bylo dále rozhodnuto, že bude přibrán k vypracování znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo znalec [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 167-168 civilního spisu), přičemž společnosti SWIETELSKY byla uložena povinnost uhradit zálohu na provedení důkazu ve výši 10 000 Kč, což jmenovaná společnost učinila (č.l. 172 civilního spisu a shodně č.l. 208 trestního spisu).

10. Listinami na č.l. 176-177 civilního spisu je dále prokázáno, že znalec soudu sděloval problémy v komunikaci s obžalovaným, pokud jde o termíny dostavení se ke znalci, a obžalovaný byl následně soudem vyzýván, aby znalci sdělil tři termíny, kdy se k němu může dostavit. Znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo vyhotoveným [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (č.l. 107-112 trestního spisu) vypracovaným v předmětné civilní věci bylo prokázáno, že podpis na denních záznamech stavby ze dne 13. 3. 2019 je kategoricky pravým podpisem obžalovaného (stejně tak je jeho pravým podpisem i podpis ze dne 11. 3. 2019 na denním záznamu stavbu).
11. Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 10. 2020, č.j. 15 C 308/219 – 226 (č.l. 26 trestního spisu) bylo prokázáno, že (poté, kdy byl prohlášen úpadek společnosti [REDAKCE] srov. č.l. 197-198 civilního spisu) byl soudem byl schválen smír mezi Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] insolvenční správky dlužníka - společností [REDAKCE] a společností SWIETELSKY, s tím, že obě strany mimo jiné prohlásily, že dílo dle smlouvy o dílo uzavřené dne 11. 2. 2019 mezi společností SWIETELSKY a společností [REDAKCE] bylo společností SWIETELSKY dokončeno a předáno společnosti [REDAKCE] včas dne 13. 3. 2019 a společností [REDAKCE] nevznikl žádný nárok na smluvní pokutu vůči společnosti SWIETELSKY z uvedené smlouvy o dílo.
12. K osobě obžalovaného byly zjištěny následující skutečnosti. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného (č.l. 211) bylo zjištěno, že obžalovaný byl 1x soudně trestán, a to v roce 1996, přičemž k tomuto odsouzení se nepřihlíží. Nebyl postihnut pro přestupek (č.l. 187). Proti obžalovanému je vedeno insolvenční řízení, tento je v úpadku a v jeho případě bylo schváleno oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty (č.l. 182-184, 200-203). Od 1. 1. 2020 je zaměstnán u společnosti TZB Realizace s.r.o.
13. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh na doplnění dokazování vznesený ze strany obhajoby, a to výsledkem svědka [REDAKCE], tehdejšího právního zástupce společnosti [REDAKCE] který se měl dle návrhu obhajoby vyjádřit k průběhu jednání u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 15 C 308/2019 konaném dne 4. 3. 2019, a to z následujících důvodů. V první řadě protokol o jednání soudu je veřejnou listinou. Z jeho obsahu, jakož z obsahu celého spisu je přitom zřejmé, že nikdo v průběhu předmětného jednání (tedy ani právní zástupci obou stran, ani sám obžalovaný, který ve věci vystupoval jako svědek) nevznegli námitku nesprávné protokolace, která byla prováděna v průběhu jednání na zvukový záznam,

tedy zjevně bylo protokolováno vše, jak bylo řečeno. Ostatně v samém závěru tohoto protokolu je uvedeno, že nikdo ze zástupců obou stran nemá námitky k protokolaci. Výslech uvedeného svědka tak soud s ohledem na shora uvedené považuje za zcela nadbytečný, neboť skutečnosti, které by jeho výsledkem mohly být zjištěny, vyplývají z jiných důkazů, konkrétně z předmětného protokolu o jednání.

14. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním.
15. Soud má za prokázané, že se obžalovaný dopustil skutku popsáného ve výrokové části rozsudku. Oproti podané obžalobě soud pouze upravil popis skutku, jak tento vyplynul z provedeného dokazování, to vše při zachování zásady totožnosti skutku. Pro úplnost soud konstatuje s ohledem na námitku obhajoby v podaném odporu (srov. č.l. 199), že totožnost skutku je zachována i ve vztahu k usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaného, neboť totožnost skutku je zachována, je-li zachována alespoň částečně totožnost jednání nebo alespoň částečně totožnost následku. Obžalobou, resp. následně rozsudkem byl pouze podrobněji skutek popsán oproti tomu, jak byl popsán v usnesení o zahájení trestního stíhání, stále se však jedná o totožný skutek ve smyslu zásady uvedené v § 176 odst. 2 tr. řádu a § 220 odst. 1 tr. řádu.
16. Závěr soudu o vině obžalovaného skutkem popsáným ve výrokové části rozsudku vyplývá jednoznačně z následujících skutečností. Shora specifikovanými důkazy (zejména spisovým materiálem vedeným nadepsaným soudem pod sp.zn. 15 C 308/2019) bylo prokázáno, že mezi společnostmi SWIETELSKY a [REDAKCE] byl veden civilní spor o zaplacení smluvní pokuty a vzájemném návrhu na zaplacení ceny za dílo dle smlouvy o dílo uzavřené de 11. 2. 2019 mezi oběma společnostmi. Těžištěm sporu přitom bylo, zda došlo k předání předmětného díla, přičemž společnost SWIETELSKY tvrdila, že dílo předáno bylo a dokládala k tomu denní zápis stavby ze dne 13. 3. 2019 s podpisy u osob označených jako R. [REDAKCE] a [REDAKCE]. V rámci jednání u civilního soudu dne 4. 3. 2019 byl přitom vyslechnut jako svědek i obžalovaný, jehož předmětem výsledku měla být i dle něj samotného zejména skutečnost, zda došlo k předání díla. Předmětem trestního řízení přitom nebylo zjišťovat, zda došlo k předání díla, to bylo věcí řízení civilního, nýbrž zkráceně skutečnost, zda obžalovaný uvedl nepravdu u předmětného jednání ohledně podpisu na denním zápisu stavby ze dne 13. 3. 2019, tedy podpisu osvědčujícím předání a převzetí předmětné stavby, což, jak níže soud uvádí, byla zásadní otázka pro předmět a zejména výsledek předmětného civilního sporu.
17. Byť obžalovaný popřel, že by se skutku kladenému mu podanou obžalobou za vinu dopustil, kdy uvedl, že v rámci civilního řízení pouze uvedl, že se domnívá, že se nejedná o jeho podpis pod záznamem ze dne 13. 3. 2019 ve stavebním deníku, jež si vedla společnost SWIETELSKY, je uvedená obhajoba obžalovaného bezpečně vyvrácena provedenými důkazy, zejména protokolem o jednání konaném dne 4. 3. 2020, z něž sice plyne, že po poučení dle § 126 o.s.ř. tyto skutečnosti obžalovaný uváděl na počátku svého výsledku, poté, kdy však byl při daném jednání u civilního soudu vyslechnut svědek [REDAKCE] a obžalovaný byl znovu vyslechnut, tak poté, kdy byl upozorněn na následky trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 tr. zákoníku, uvedl, že předmětný zápis ze dne 13. 3. 2019 nepodepsal a že to není jeho podpis (výrokem: „*Já tvrdím, že ten zápis ze dne 13. 3. 2019 jsem nepodepsal, není to můj podpis*“). V této doplněné výpovědi se tak rozhodně nejedná o vyslovení pochybnosti o tom, že se nejedná o jeho podpis, ale o rezolutní prohlášení, že se o jeho podpis nejedná a že předmětnou listinu nepodepsal. Byť obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že u civilního jednání na něj soudkyně zobra vyjela, je s ohledem na obsah protokolu zjevné, že ani on sám, ale ani nikdo z přítomných osob (tedy právní zástupce společnosti [REDAKCE] ani pověřená pracovnice společnosti SWIETELSKY) nevznegli námitky do

protokolace, což ostatně je v samém závěru ve vztahu k oběma posledně jmenovaným výslovně uvedeno. Lze totiž předpokládat, že pokud by bylo protokolováno něco, co obžalovaný coby svědek neuvedl, kterákoli ze stran a i samotný obžalovaný by vznesli námitku proti takové protokolaci. Tato námitka však nebyla vznesena ani u předmětného jednání, ale ani kdykoli později, jak plyne ze spisového materiálu.

18. Vyjádření obžalovaného o tom, že předmětný zápis ze dne 13. 3. 2019 nepodepsal, mělo přitom kruciální význam pro celé civilní řízení. Těžištěm tohoto civilního řízení totiž byla otázka, zda došlo k předání díla, k jehož zhotovení se zavázala dle smlouvy o dílo ze dne 11. 2. 2019 jako zhotovitel společnost SWIETELSKY. Otázka předání a převzetí díla je totiž ve smyslu § 2604 a § 2610 odst. 1 o.z. zásadní pro to, zda vzniklo právo na cenu za dílo, resp. pokud by k předání nedošlo, zda došlo k prodlení s touto povinností a tím k případnému vzniku nároku na smluvní pokutu. Dle uvedených ustanovení je dílo provedeno, je-li dokončeno a předáno, přičemž právo na zaplacení ceny díla vzniká jeho provedením. Soud v předmětné civilní věci proto k návrhu společnosti SWIETELSKY reagující na tvrzení obžalovaného nechal vypracovat znalecký posudek znalcem JUDr. [REDAKCE] jehož závěr byl, že inkriminovaný podpis na zápisu ze dne 13. 3. 2019 je kategoricky pravým podpisem obžalovaného. Nejednalo se tedy o závěr vysoké či velmi vysoké pravděpodobnosti, ale kategorický závěr, že se jedná o podpis obžalovaného. Ostatně svědek [REDAKCE] který byl slyšen nejen v civilním řízení, ale zejména v řízení trestním, uvedl, že obžalovaný předmětný dokument přímo před ním podepsal, a to poté, kdy proběhl kontrolní den, při kterém došlo k faktickému předání a převzetí díla, přičemž s ohledem na skutečnost, že obžalovaný měl za společnost [REDAKCE] připravit na tento kontrolní den předávací protokol, a nestalo se tak, byl záznam o předání a převzetí díla učiněn do stavebního deníku.
19. Uvedenými důkazy tak bylo jednoznačně vyvráceno tvrzení obžalovaného, že žádný takový záznam nepodepisoval a že podpis není jeho, jak to tvrdil u předmětného civilního řízení. Soud pro úplnost konstatuje, že skutečnost, že dílo bylo dle smlouvy o dílo provedeno, pak společnost [REDAKCE] učinila nesporným v dohodě o uznání dluhu a o splátkovém kalendáři ze dne 28. 8. 2019. Stejně tak soud konstatuje, že v souladu s tím, co uvedl svědek [REDAKCE] ze smlouvy o dílo skutečně plyne, že zápis o předání a převzetí díla byla povinna pořídit společnost [REDAKCE]
20. Předmětný spor, jak plyne z usnesení civilního soudu ze dne 16. 10. 2020, poté skončil smírem mezi stranami, resp. mezi společností SWIETELSKY a [REDAKCE] [REDAKCE] insolvenční správky dlužníka [REDAKCE] kdy v průběhu civilního řízení byl prohlášen úpadek společnosti [REDAKCE]
21. Soud dále konstatuje, že obžalovaný uvedl nepravdu poté, kdy byl poučen jako svědek ve smyslu § 126 o.s.ř., a poté, kdy byl upozorněn na následky vědomě nepravdivé výpovědi ve smyslu § 346 tr. zákoníku. Obžalovaný si přitom byl s ohledem na shora uvedené skutečnosti velmi dobře vědom toho, že se jedná o jeho podpis. Obžalovaný, jak je shora uvedeno, vypovídal v předmětném řízení jako svědek, který je povinen vypovídat pravdu. Nevypovídal pouze jako účastník řízení, který ve smyslu § 131 o.s.ř. má vypovídat pravdu, kdy jak namítala obhajoba, námitka nepravosti či nepravdivosti podpisu je častou námitkou např. ve směnečných sporech, kde však nikdo při křivou výpověď následně stíhán není. Zde však zpravidla budou osoby činící námitku nepravosti či nepravdivosti podpisu právě v procesním postavení účastníků řízení, a bude se na ně vztahovat ust. § 131 o.s.ř., specifikovaného shora.
22. Skutečnosti uvedené obžalovaným, že podpis na předmětném dokumentu není jeho a že tento dokument nepodepsal, tak měly podstatný význam pro rozhodnutí v předmětném civilním řízení, jeho postup tím byl významně ztížen, ve věci musel být vypracován znalecký posudek, který tvrzení obžalovaného vyvrátil. Podstatou sporu, jak je uvedeno shora, byla totiž otázka, zda dílo bylo předáno či nikoli, neboť od zodpovězení této otázky se odvíjely uplatněné

- nároky stran. Ostatně obžalovaný při předmětném civilním řízení např. rovněž popřel, že e-mail ze dne 1. 4. 2019 obdržel, ač sám následně v nyní projednávané trestní věci uvedl, že jej obdržel, ostatně na něj i reagoval, jak vyplynulo z následné komunikace, kdy potvrdil některé z jemu v tomto e-mailu zasílaných příloh (provedené vícepráce), to mu však kladeno za vinu není, neboť to je právě ona nikoli významná skutečnost pro rozhodnutí ve věci.
23. Soud tak shrnuje, že provedené důkazy jsou ve vzájemném souladu, a není tak pochybností o tom, že skutkový děj tak, jak je popsán ve výrokové části rozsudku, se skutečně odehrál.
24. Po právní stránce soud kvalifikoval trestnou činnost obžalovaného jako přečin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí (k tomu viz shora). Po subjektivní stránce jednal obžalovaný s úmyslem přímým (§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), kdy věděl, že porušuje zájem chráněný zákonem (tedy zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí v řízení před soudy) a tento porušit chtěl, neboť zjevně věděl, že otázka předání díla je zásadní pro otázku úhrady ceny za dílo, a byť se prokazatelně účastnil schůzky dne 13. 3. 2019, u níž předmětný podpis, který byl následně znalce zhodnocen jako kategoricky pravý, učinil, tvrdil opak, tedy že předmětný podpis není jeho a uvedenou listinu nepodepsal.
25. Soud se při svém rozhodování dále zabýval otázkou subsidiarity trestní represe, kdy dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že jej nelze postihnout mírnějšími mimotrestními prostředky, ba naopak je zapotřebí trvat na uplatnění trestní odpovědnosti obžalovaného a z toho plynoucích trestněprávních důsledků.
26. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1, odst. 2 a § 39 tr. zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédl též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
27. U obžalovaného soud shledal polehčující okolnost spočívající v jeho dosavadním řádném životě. U obžalovaného neshledal žádnou přitěžující okolnost.
28. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem, zejména pak s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti, jakož s ohledem na osobu obžalovaného, při zohlednění polehčujících okolností a absenci okolností přitěžujících, dospěl soud k závěru, že na obžalovaného je možno působit výchovným trestem nespojeným s nepodmíněným odnětím svobody. Trestní sazba, kterou byl obžalovaný ohrožen v daném případě, byla až tři roky, za spáchání tohoto trestného činu soud může uložit rovněž trest zákazu činnosti. Být se v případě obžalovaného nabízelo uložení peněžitého trestu, tento soud s ohledem na skutečnost, že proti obžalovanému je vedeno insolvenční řízení, neukládal, neboť by zřejmě byl nevymahatelný. Soud proto vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem obžalovanému uložil trest odnětí svobody ve výměře 10 měsíců, tedy mírně pod jednu třetinou zákonné výměry, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 20 měsíců, tedy mírně pod jednu čtvrtinu zákonné výměry, která činí jeden rok až pět let.
29. Takto stanovený druh a výše trestu přitom odpovídají všem zákonným shora uvedeným kritériím a soud má tento trest za dostatečný. Soud rovněž konstatuje, že tento druh trestu

bude pro obžalovaného nepochybně i dostatečným ponaučením. Totéž platí i o výměře uloženého trestu.

30. S nárokem na náhradu škody se do trestního řízení řádně a včas připojila společnost SWIETELSKY, a to s částkou ve výši 10 000 Kč (č.l. 207-210) z titulu uhrazené zálohy na vypracování shora specifikovaného znaleckého posudku v civilním řízení, což řádně doložila doklady o uložení této povinnosti a o úhradě předmětné částky. Při rozhodování o tomto nároku však soud musel zohlednit § 140b ins. z., dle kterého nejde-li o řízení uvedená v § 140a ins.z., nelze v jiných soudních nebo rozhodčích řízeních po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, rozhodnout o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170 ins. z.); to neplatí, jde-li o pohledávky věřitelů na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka. K rozhodnutím vydaným v rozporu s tímto zákazem se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Dále soud při rozhodování o uplatněném nároku poškozené musel zohlednit § 140c ins. z., dle kterého v době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze zahájit soudní a rozhodčí řízení o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, nejde-li o incidenční spory, ani řízení o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170 ins. z.). S ohledem na tyto skutečnosti proto soud nemohl jinak, než odkázat poškozenou společnost SWIETELSKY s jí uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť o uplatněném nároku mu brání rozhodovat § 140b a 140c ins.z.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 18. února 2022

JUDr. Marta Uhlířová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 6. 2022 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. j. 3 To 188/2022 – 248. Doložku právní moci připojila dne 18. 8. 2022 Dominika Švihovcová.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dominika Švihovcová